

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/204**z dnia 28 listopada 2019 r.****w sprawie szczegółowych obowiązków dostawców europejskiej usługi opłaty elektronicznej, minimalnej treści informacji o obszarze europejskiej usługi opłaty elektronicznej, interfejsów elektronicznych, wymogów dotyczących składników interoperacyjności oraz uchylecia decyzji 2009/750/WE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/520 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych i ułatwiania transgranicznej wymiany informacji na temat przypadków nieuiszczenia opłat drogowych w Unii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 11, art. 6 ust. 9, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 6 i 7,

po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Opłat Elektronicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uzupełnienia ram prawnych zapewniających interoperacyjność systemów elektronicznego poboru opłat drogowych konieczne jest ustanowienie szczegółowych wymogów w odniesieniu do obowiązków dostawców europejskiej usługi opłaty elektronicznej (EETS), treści informacji o obszarze EETS, interfejsów elektronicznych i wymogów dotyczących składników interoperacyjności.
- (2) W celu uniknięcia problemów z poziomem działania systemu EETS dostawcy EETS powinni być zobowiązani do monitorowania swoich usługi i do współpracy z podmiotem pobierającym opłaty podczas przeprowadzania testów systemu poboru opłat.
- (3) Dostawcy EETS powinni przekazywać podmiotowi pobierającemu opłaty szczegółowe dane w celu umożliwienia przeprowadzenia weryfikacji wyliczenia stosowanej opłaty za przejazd.
- (4) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu EETS, dostawcy EETS powinni zapewniać wsparcie techniczne do celów identyfikacji urządzeń pokładowych.
- (5) Jeżeli środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych, powinno ono odbywać się zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi ochrony danych osobowych i prywatności, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾, a w stosownych przypadkach, z dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. W tym celu dostawcy EETS nie powinni być zobowiązani do przekazywania podmiotom pobierającym opłaty większej ilości danych klientów, niż jest to niezbędne do zapewnienia właściwego funkcjonowania EETS.
- (6) Aby zapewnić użytkownikom odpowiednie informacje, faktury powinny w przejrzysty sposób odzwierciedlać różne komponenty usługi i opłaty za przejazd.
- (7) Należy określić minimalną treść informacji o obszarze EETS, aby zapewnić dostawcom EETS wystarczającą jasność co do warunków świadczenia EETS w odpowiednim obszarze poboru opłat.
- (8) Sprawne działanie EETS wymaga minimalnego poziomu harmonizacji interfejsów elektronicznych oraz funkcjonowania interfejsów między stronami, w szczególności między podmiotami pobierającymi opłaty a dostawcami EETS.
- (9) Należy ustanowić szczegółowe wymogi dotyczące infrastruktury, aby umożliwić prawidłową łączność i funkcjonowanie sprzętu zaangażowanych stron oraz aby osiągnąć sprawne i bezpieczne funkcjonowanie interoperacyjności i egzekwowania EETS.
- (10) Aby usprawnić proces akredytacji dostawców EETS, konieczny jest pewien poziom harmonizacji procedury oceny zgodności ze specyfikacjami i przydatności do stosowania składników interoperacyjności w różnych obszarach EETS. W związku z tym konieczne jest ustanowienie takiej procedury, z uwzględnieniem treści i formatu deklaracji WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 29.3.2019, s. 45.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).⁽³⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

- (11) W celu zapewnienia spójności ram prawnych i właściwego funkcjonowania systemu EETS należy uchylić decyzję Komisji 2009/750/WE (*) z dniem, do którego należy dokonać transpozycji dyrektywy (UE) 2019/520 we wszystkich państwach członkowskich, tj. z dniem, w którym zacznie obowiązywać niniejsze rozporządzenie i akty delegowane, o których mowa we wspomnianej dyrektywie.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Opłat Elektronicznych, o którym mowa w art. 31 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/520,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe obowiązki dostawców EETS, informacje dotyczące minimalnej treści informacji o obszarze EETS, specyfikacje interfejsów elektronicznych między składnikami interoperacyjności, wymogi dotyczące tych składników oraz procedurę, która ma być stosowana przez państwa członkowskie w celu oceny zgodności ze specyfikacjami i przydatności do stosowania składników interoperacyjności.

Artykuł 2

Szczegółowe obowiązki dostawców EETS

1. W celu monitorowania realizacji swoich usług dostawcy EETS wprowadzają poddane audytowi procesy operacyjne, które zapewniają odpowiednie środki w przypadku wykrycia problemów z realizacją lub naruszeń integralności.
2. W systemach opartych na globalnym systemie nawigacji satelitarnej dostawcy EETS monitorują dostępność nawigacyjnych i pozycyjnych satelitarnych danych lokalizacyjnych. Powiadamiają oni podmioty pobierające opłaty o trudnościach z określeniem danych dotyczących zgłoszeń opłaty, jakie mogą wystąpić w związku z odbiorem sygnału satelitarnego.
3. Podmiot pobierający opłaty może zażądać ze strony dostawcy EETS współpracy w zakresie przeprowadzania niezapowiedzianych szczegółowych kontroli systemu opłat, obejmujących pojazdy poruszające się obecnie lub te, które poruszały się niedawno, na obszarze (obszarach) EETS danego podmiotu pobierającego opłaty. Liczba pojazdów poddawanych takiej kontroli w ciągu roku, przypadająca na danego dostawcę EETS, jest proporcjonalna do średniego rocznego natężenia ruchu lub prognoz natężenia ruchu na obszarach EETS danego podmiotu pobierającego opłaty, opracowywanych przez dostawcę EETS.
4. O ile nie uzgodniono inaczej, dostawca EETS dostarcza podmiotowi pobierającemu opłaty następujące informacje, które są niezbędne do nakładania opłaty na pojazdy użytkowników EETS lub do umożliwienia podmiotowi pobierającemu opłaty weryfikacji wyliczenia opłat nałożonych na pojazdy użytkowników EETS przez dostawców EETS:
 - a) numer tablicy rejestracyjnej pojazdu użytkownika EETS, międzynarodowy kod kraju na tablicy rejestracyjnej;
 - b) identyfikator konta użytkownika EETS;
 - c) identyfikator urządzenia pokładowego, jeżeli jest ono używane na danym obszarze EETS;
 - d) parametry klasyfikacji pojazdów niezbędne w celu ustalenia mającej zastosowanie taryfy.

Wymiana danych musi być zgodna z przepisami załącznika I do niniejszego rozporządzenia wykonawczego.

5. Dostawcy EETS zapewniają odpowiednie usługi oraz wsparcie techniczne w celu zagwarantowania prawidłowej instalacji urządzeń pokładowych. Dostawcy EETS odpowiadają za niezmiennie parametry klasyfikacji pojazdu zapisane w urządzeniu pokładowym lub swoim systemie zalepcza administracyjnego. Zmienne parametry klasyfikacji pojazdu, które mogą się zmieniać z podróży na podróż lub w ciągu tej samej podróży i które wprowadza się przez działanie wewnątrz pojazdu, konfiguruje się przy pomocy odpowiedniego interfejsu człowiek–urządzenie.
6. W stosownych przypadkach faktury wystawiane poszczególnym użytkownikom EETS przez dostawców EETS zawierają jasne rozróżnienie opłat za usługę EETS i pobranych opłat drogowych oraz określają co najmniej czas i miejsce pobrania opłaty i zestawienie składników opłaty dotyczące danego użytkownika, chyba że użytkownik zadecyduje inaczej.

(*) Decyzja Komisji 2009/750/WE z dnia 6 października 2009 r. w sprawie definicji europejskiej usługi opłaty elektronicznej oraz jej elementów technicznych (Dz.U. L 268 z 13.10.2009, s. 11).

7. Dostawcy EETS niezwłocznie informują użytkowników EETS o wszelkich przypadkach niezgłoszenia opłaty w odniesieniu do jego konta, zapewniając możliwość uregulowania rozliczeń na koncie przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, o ile jest to możliwe na mocy prawa krajowego.

Artykuł 3

Informacje o obszarze EETS

Informacje o obszarze EETS, o których mowa w art. 6 ust. 2 dyrektywy (UE) 2019/520, zawierają co najmniej elementy wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wykonawczego i są zgodne z wymogami przewidzianymi we wspomnianym załączniku.

Artykuł 4

Zadania podmiotów zaangażowanych w EETS oraz interfejsy

1. Podmioty pobierające opłaty oraz dostawcy EETS wprowadzają wspólne interfejsy i wdrażają protokoły komunikacyjne zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wykonawczego. Dostawcy EETS za pośrednictwem interoperacyjnych kanałów komunikacyjnych dostarczają podmiotom pobierającym opłaty zabezpieczone informacje dotyczące operacji pobierania i kontroli/egzekwowania opłat zgodnie z obowiązującymi specyfikacjami technicznymi.
2. Dostawcy EETS zapewniają, że podmioty pobierające opłaty mogą w sposób łatwy i jednoznaczny sprawdzić, czy pojazd poruszający się po ich obszarze EETS, w którym to obszarze obowiązkowe jest używanie urządzenia pokładowego, i z założenia korzystający z EETS jest rzeczywiście wyposażony w zatwierdzone i prawidłowo działające urządzenie pokładowe EETS dostarczające prawidłowych informacji.
3. Urządzenia pokładowe EETS zapewniają interfejs komunikacyjny człowiek–maszyna, wskazujący użytkownikowi, czy urządzenia pokładowe funkcjonują właściwie, a także interfejs zgłaszania zmiennych parametrów opłaty oraz wskazywania ustawień tych parametrów.

Artykuł 5

Zgodność ze specyfikacjami i przydatność do stosowania składników interoperacyjności

Zgodność składników interoperacyjności ze specyfikacją i ich przydatność do stosowania ocenia się zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia wykonawczego.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja 2009/750/WE traci moc ze skutkiem od dnia 19 października 2021 r.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 19 października 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

INTERFEJSY EUROPEJSKIEJ USŁUGI OPŁATY ELEKTRONICZNEJ

Dostawcy europejskiej usługi opłaty elektronicznej (EETS) oraz podmioty pobierające opłaty wykorzystują następujące interfejsy elektroniczne:

1. Elektroniczne interfejsy radiowe na poboczu między urządzeniami pokładowymi dostawcy EETS (OBE) a urządzeniami stałymi lub ruchomymi podmiotu pobierającego opłaty. Standardowe interfejsy na poboczu między urządzeniami pokładowymi a stałymi lub ruchomymi urządzeniami na poboczu drogi podmiotu pobierającego opłaty umożliwiają co najmniej:
 - a) Transakcje opłat w wydzielonej łączności bliskiego zasięgu (DSRC), spełniające następujące wymogi:
 - (i) OBE dostawców EETS spełniają wymogi normy EN 15509: 2014 ⁽¹⁾ oraz przepisy normy ETSI ES 200674-1 V2.4.1 ⁽²⁾ odnoszące się do interoperacyjności;
 - (ii) stacjonarne i ruchome urządzenia na poboczu podmiotów pobierających opłaty spełniają wymogi normy EN 15509:2014. We Włoszech stacjonarne i ruchome urządzenia na poboczu podmiotów pobierających opłaty mogą alternatywnie spełniać wymogi normy ETSI ES 200674-1 V2.4.1 odnoszące się do interoperacyjności;
 - b) transakcje kontroli zgodności w czasie rzeczywistym zgodne z normą EN ISO 12813:2015 ⁽³⁾;
 - c) usprawnienie lokalizacji (w stosownych przypadkach) zgodnie z wymogami normy EN ISO 13141:2015 ⁽⁴⁾.

OBE EETS muszą spełniać wymogi określone w pkt 1 lit. a), b) i c). OBE EETS udostępnione użytkownikom pojazdów lekkich muszą spełniać wymogi określone w przepisach pkt 1 lit. a), o których mowa w art. 3 ust. 6 dyrektywy (UE) 2019/520.

Podmioty pobierające opłaty mogą wdrożyć którekolwiek z przepisów, o których mowa w pkt 1 lit. a), b) i c) oraz w pkt 2, odnośnie do swoich stacjonarnych lub ruchomych urządzeń na poboczu, zgodnie z ich wymogami.

W przypadku gdy podmiot pobierający opłaty wdraża nową wersję normy dotyczącej interfejsu między sprzętem na poboczu a OBE, interfejs w dalszym ciągu spełnia wymogi poprzedniej wersji danej normy przez określony czas, aby umożliwić nieprzerwaną zgodność jego systemu elektronicznego poboru opłat z funkcjonującymi OBE. Długość takiego okresu jest publikowana przez podmiot pobierający opłaty w jego informacjach o obszarze EETS i nie może być krótszy niż dwa lata.

2. Elektrooptyczne systemy obrazowania w stacjonarnych lub ruchomych urządzeniach na poboczu podmiotu pobierającego opłaty, umożliwiające automatyczne rozpoznawanie tablic rejestracyjnych (ARTR), w systemach poboru opłat, w których instalacja i stosowanie OBE nie jest wymagane.
3. Interfejsy elektroniczne między odpowiednimi systemami zaplecza administracyjnego.

Podmioty pobierające opłaty wdrażają wyłącznie te aspekty interfejsu, które są związane z technologią stosowaną w obszarze EETS podlegającym ich odpowiedzialności (GNSS, DSRC lub ARTR).
- 3.1. Poniżej wymienione interfejsy zaplecza administracyjnego muszą zostać wdrożone zarówno przez dostawców EETS, jak i podmioty pobierające opłaty, niezależnie od technologii wykorzystywanej w obszarze poboru opłat EETS:
 - a) wymiana informacji na potrzeby obsługi postępowania z wyjątkami pomiędzy podmiotami pobierającymi opłaty a dostawcami EETS;
 - b) wymiana wykazów dotyczących użytkowników EETS między dostawcami i podmiotami pobierającymi opłaty za korzystanie z EETS.
 - c) wymiana obiektów będących przedmiotem zaufania;
 - d) wymiana danych dotyczących opłat;
 - e) fakultatywnie – wymiana roszczeń o płatność zgodnie z przyjętym modelem biznesowym.
- 3.2. Poniżej wymienione interfejsy zaplecza administracyjnego muszą zostać dodatkowo wdrożone zarówno przez dostawców EETS, jak i podmioty pobierające opłaty dla obszarów EETS, w których wdraża się technologię GNSS:
 - a) składanie i zatwierdzanie zgłoszeń opłaty w globalnym systemie nawigacji satelitarnej (GNSS);
 - b) fakultatywnie – wymiana powiadomień o płatności zgodnie z przyjętym modelem biznesowym;
 - c) fakultatywnie – wymiana szczegółowych danych dotyczących faktur zgodnie z przyjętym modelem biznesowym.

⁽¹⁾ Elektroniczny system poboru opłat – Profil wzajemnie oddziałujących programów użytkowych dla DSRC.

⁽²⁾ Inteligentne systemy transportowe (ITS), telematyka transportu i ruchu drogowego (RTTT); Urządzenia transmisyjne wydzielonej łączności bliskiego zasięgu (DSRC); Część 1: Parametry techniczne i metody badań w odniesieniu do urządzeń do przesyłania danych o wysokiej transmisji danych (HDR) pracujących w paśmie 5,8 GHz w zakresie przemysłowym, naukowym i medycznym (ISM).

⁽³⁾ Elektroniczny pobór opłat – Kontrola zgodności komunikacji dla systemów autonomicznych.

⁽⁴⁾ Elektroniczny pobór opłat – Komunikacja mająca na celu usprawnienie lokalizacji w systemach autonomicznych.

- 3.3. Poniżej wymienione interfejsy zaplecza administracyjnego muszą zostać dodatkowo wdrożone zarówno przez dostawców EETS, jak i podmioty pobierające opłaty dla obszarów EETS, w których wdraża się technologię DSRC:
- a) wymiana szczegółowych danych dotyczących faktur;
 - b) fakultatywnie – wymiana roszczeń o płatność w oparciu o transakcje opłat w wydzielonej łączności bliskiego zasięgu (DSRC).
- 3.4. Poniżej wymienione interfejsy zaplecza administracyjnego muszą zostać dodatkowo wdrożone zarówno przez dostawców EETS, jak i podmioty pobierające opłaty dla obszarów EETS, w których wdraża się technologię ARTR:
- a) fakultatywnie – wymiana szczegółowych danych dotyczących faktur;
 - b) fakultatywnie – wymiana roszczeń o płatność w oparciu o transakcje opłat w technologii ARTR.

Interfejsy elektroniczne systemów opartych na technologiach DSRC i GNSS między odpowiednimi systemami zaplecza administracyjnego podmiotu pobierającego opłaty a systemami dostawcy EETS muszą być zgodne z normą CEN/TS 16986:2016 ^(*), sprostowaną normą CEN/TS 16986:2016/AC:2017, najpóźniej pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia wykonawczego. W przypadku gdy podmiot pobierający opłaty lub dostawca EETS wdroży nową wersję normy, nadal, przez ograniczony okres nie krótszy niż dwa lata, obsługuje wymianę danych zgodną z poprzednią wersją normy, aby zapewnić nieprzerwaną zgodność zapleczy administracyjnych.

^(*) Elektroniczny pobór opłat – Interoperacyjne profile aplikacji na potrzeby wymiany informacji między dostawcami usług a podmiotami pobierającymi opłaty.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNA TREŚĆ INFORMACJI O OBSZARZE EUROPEJSKIEJ USŁUGI OPŁATY ELEKTRONICZNEJ

Informacja o obszarze europejskiej usługi opłaty elektronicznej (EETS) musi zawierać następujące elementy:

1. Sekcja dotycząca warunków proceduralnych, które są niedyskryminacyjne i obejmują co najmniej:
 - a) politykę transakcji związanych z opłatami (w tym parametry autoryzacji, dane dotyczące opłat, czarne listy);
 - b) procedury i umowy o poziomie jakości usług (w tym format przekazywania danych dotyczących zgłoszeń opłaty lub danych rozliczeniowych, terminy i częstotliwość przekazywania danych dotyczących zgłoszeń opłaty, akceptowalna wartość procentowa brakujących/błędnych opłat, dokładność danych dotyczących zgłoszeń opłaty, dostępność operacyjna);
 - c) politykę fakturowania;
 - d) politykę płatności;
 - e) odniesienie do właściwego organu pojednawczego i jego właściwości odnośnie do sporów dotyczących wynagrodzeń dostawców EETS i podmiotu świadczącego usługę podstawową;
 - f) warunki handlowe.
- 1.1. Sekcja dotycząca warunków handlowych zawiera co najmniej następujące elementy mające zastosowanie do dostawców EETS:
 - a) wszelkie mające zastosowanie stałe opłaty w oparciu o koszty poniesione przez podmiot pobierający opłaty z tytułu zapewnienia, eksploatacji i utrzymania systemu zgodnego z EETS. Podmiot pobierający opłaty nie może nakładać na dostawców EETS opłaty stałej na podstawie tych kosztów, jeżeli w opłatach za przejazd uwzględni się koszty zapewnienia, eksploatacji i utrzymania systemu zgodnego z EETS;
 - b) wszelkie mające zastosowanie stałe opłaty uiszczane przez dostawców EETS na podstawie kosztów procedury akredytacji, o których mowa w art. 2 pkt 20 dyrektywy (UE) 2019/520, w tym koszty oceny zgodności ze specyfikacjami lub przydatności do stosowania składników interoperacyjności;
 - c) wszelkie mające zastosowanie wymogi dotyczące gwarancji bankowej lub równoważnego instrumentu finansowego o wysokości nieprzekraczającej średniej miesięcznej kwoty transakcji związanych z opłatami, uiszczonej przez dostawcę EETS w odniesieniu do danego obszaru poboru opłat. Kwota ta jest ustalana na podstawie łącznej kwoty transakcji związanych z opłatami, uiszczonej przez dostawcę EETS w odniesieniu do danego obszaru poboru opłat w poprzednim roku. W przypadku nowych dostawców EETS i nowych obszarów poboru opłat kwota ta opiera się na oczekiwanych średnich kwotach transakcji płatnych przez dostawcę EETS w odniesieniu do tego obszaru poboru opłat w ramach okresu fakturowania w oparciu o liczbę umów i średnią opłatę na jedną umowę, oszacowanych w planie operacyjnym dostawcy EETS w odniesieniu do danego obszaru poboru opłat.
- 1.2. Warunki handlowe obejmują również co najmniej opis elementów stosowanych do zdefiniowania stałego lub zmiennego wynagrodzenia wypłacanego na rzecz dostawcy EETS przez podmiot pobierający opłaty. Wynagrodzenie może mieć różne poziomy w zależności od następujących elementów:
 - a) kwota opłat pobranych przez dostawcę EETS w imieniu podmiotu pobierającego opłaty;
 - b) liczba czynnych urządzeń pokładowych zapewnionych przez dostawcę EETS, które są wykorzystywane na obszarze EETS danego podmiotu pobierającego opłaty;
 - c) w stosownych przypadkach liczba transakcji poboru opłat lub inne wskazanie kosztów łączności ruchomej między urządzeniami pokładowymi a zapleczem administracyjnym dostawcy EETS;
 - d) faktury wystawione przez dostawcę EETS użytkownikom EETS z tytułu opłat za użytkowanie danego obszaru EETS;
 - e) charakter innych usług zleczanych dostawcy EETS przez podmiot pobierający opłaty.
- 1.3. Informacje o obszarze zawierają również opis konkretnych wymogów i obowiązków głównego dostawcy usług, które różnią się od wymogów i obowiązków dostawców EETS i które uzasadniają wszelkie różnice w wynagrodzeniu głównego dostawcy usług w porównaniu z wynagrodzeniem dostawców EETS.
2. Sekcję określającą *ex ante* etapy akredytacji dostawcy EETS na obszarze EETS oraz orientacyjny czas trwania procedury akredytacji. Sekcja ta określa pełną procedurę oceny zgodności ze specyfikacjami i przydatności do stosowania składników interoperacyjności. Zawiera ona wykaz wymaganych certyfikatów, badań laboratoryjnych i terenowych oraz ich orientacyjne koszty, a także wymierne kryteria lub parametry wskazujące na zgodność ze specyfikacjami.

W tej sekcji należy umieścić odniesienia do wszystkich mających zastosowanie norm międzynarodowych lub europejskich dotyczących opłat elektronicznych oraz wyjątków od ich stosowania w obszarze EETS. Określa ona również wszystkie wymogi techniczne, które dotyczą specjalnie danego obszaru EETS i nie są objęte normami europejskimi lub międzynarodowymi.

Taka sama procedura akceptacji ma zastosowanie do wszystkich dostawców EETS.

3. Sekcję odnoszącą się do danych dotyczących opłat za przejazd.

ZAŁĄCZNIK III

ZGODNOŚĆ ZE SPECYFIKACJAMI I PRZYDATNOŚĆ DO STOSOWANIA SKŁADNIKÓW INTEROPERACYJNOŚCI

ZGODNOŚĆ ZE SPECYFIKACJAMI

Zgodność składników interoperacyjności (w tym urządzeń na poboczu drogi i interfejsów) z wymogami, o których mowa w art. 15 ust. 4 i 5 dyrektywy (UE) 2019/520, oraz ze wszystkimi odpowiednimi specyfikacjami technicznymi i normami, przed wprowadzeniem ich do obrotu, musi zostać wykazana za pomocą jednej z poniższych procedur oceny zgodności dostosowanej do specyfiki sektora w oparciu o moduły przewidziane w decyzji 768/2008/WE⁽¹⁾:

- a) wewnętrzna kontrola produkcji określona w sekcji I (moduł A);
- b) badanie typu UE określone w sekcji II (moduł B), po którym następuje zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji określoną w sekcji III (moduł C).

I. Moduł A – Wewnętrzna kontrola produkcji

Wewnętrzna kontrola produkcji to procedura oceny zgodności, według której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w lit. a), b) i c) oraz zapewnia i deklaruje, na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane składniki interoperacyjności spełniają wymogi, o których mowa w art. 15 ust. 4 i 5 dyrektywy (UE) 2019/520.

a) Dokumentacja techniczna

Producent przygotowuje dokumentację techniczną. Dokumentacja umożliwia ocenę zgodności składnika interoperacyjności z odnośnymi wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa odnośne wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i zasady funkcjonowania składnika interoperacyjności. Dokumentacja techniczna zawiera, w stosownych przypadkach, przynajmniej następujące elementy:

- (i) opis ogólny składnika interoperacyjności,
- (ii) projekt koncepcyjny i rysunki wykonawcze oraz schematy części, podzespołów, obwodów itp.;
- (iii) opisy i objaśnienia konieczne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz eksploatacji składnika interoperacyjności;
- (iv) odniesienie do kategorii interfejsów, jak określono w załączniku I,
- (v) wykaz norm lub innych właściwych specyfikacji technicznych, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymogów, o których mowa w sekcji I,
- (vi) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.; oraz
- (vii) sprawozdania z badań.

b) Produkcja

Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych składników interoperacyjności z dokumentacją techniczną, o której mowa w lit. a), oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami aktu prawnego.

c) Deklaracja zgodności WE

Producent sporządza pisemną deklarację zgodności WE dla każdego modelu składnika interoperacyjności i przechowuje ją wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez 10 lat po wprowadzeniu produktu do obrotu. Deklaracja zgodności WE musi zawierać oznaczenie składnika interoperacyjności, dla którego została sporządzona.

Kopię deklaracji zgodności WE udostępnia się na żądanie właściwych organów.

d) Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w lit. b) mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wykonywane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylająca decyzję Rady 93/465/EWG.

II. Moduł B – badanie typu UE

1. Badanie typu UE to ta część procedury oceny zgodności, według której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny składnika interoperacyjności oraz weryfikuje i poświadcza spełnienie przez projekt techniczny składnika interoperacyjności mających do niego zastosowanie wymagań aktu prawnego.
2. Badanie typu UE można przeprowadzić na jeden z poniższych sposobów:
 - badanie egzemplarza próbnego pełnego składnika interoperacyjności reprezentatywnego dla przewidywanej produkcji (typ produkcji),
 - ocena adekwatności rozwiązania technicznego składnika interoperacyjności poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, oraz zbadanie reprezentatywnych dla przewidywanej produkcji egzemplarzy próbnych jednej lub większej liczby części krytycznych składnika interoperacyjności (połączenie typu produkcji i typu projektu),
 - ocena adekwatności rozwiązania technicznego składnika interoperacyjności poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, bez badania egzemplarza próbnego (typ projektu).

3. Producent składa wnioski o badanie typu UE w jednej wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek ten zawiera:

- a) nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,
- b) pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej,
- c) dokumentację techniczną, która umożliwi ocenę składnika operacyjności pod względem jego zgodności z odnośnymi wymaganiami aktu prawnego oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa odnośne wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i zasady funkcjonowania składnika interoperacyjności. Dokumentacja techniczna zawiera, w stosownych przypadkach, co najmniej następujące elementy:
 - (i) opis ogólny składnika interoperacyjności,
 - (ii) projekt koncepcyjny i rysunki wykonawcze oraz schematy części, podzespołów, obwodów itp.;
 - (iii) opisy i objaśnienia konieczne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz eksploatacji składnika interoperacyjności;
 - (iv) wykaz norm zharmonizowanych lub innych właściwych specyfikacji technicznych, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań aktu prawnego, jeżeli takie normy zharmonizowane nie zostały zastosowane. W przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które części zostały zastosowane;
 - (v) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.;
 - (vi) sprawozdania z badań;
- d) próbki reprezentatywne dla planowanej produkcji. Jednostka notyfikowana może zażądać dostarczenia dalszych egzemplarzy próbnych, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań,
- e) dowody potwierdzające adekwatność rozwiązań technicznych projektu. W dowodach tych wymienia się wszelkie wykorzystane dokumenty, zwłaszcza jeżeli nie zastosowano w pełni stosownych norm zharmonizowanych lub specyfikacji technicznych. Dowody potwierdzające zawierają, w razie potrzeby, wyniki testów przeprowadzonych przez odpowiednie laboratorium producenta lub przez inne laboratorium badawcze w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.

4. Jednostka notyfikowana:

W odniesieniu do składnika interoperacyjności:

- 4.1. bada dokumentację techniczną i dowody potwierdzające w celu oceny adekwatności projektu technicznego składnika interoperacyjności;

W odniesieniu do próbek produktów:

- 4.2. sprawdza, czy egzemplarz lub egzemplarze zostały wytworzone zgodnie z dokumentacją techniczną i identyfikuje elementy, które zostały zaprojektowane zgodnie z obowiązującymi przepisami odpowiednich norm zharmonizowanych lub specyfikacji technicznych jak również te elementy, które zostały zaprojektowane bez stosowania odpowiednich przepisów tych norm;
- 4.3. przeprowadza odpowiednie badania i testy lub zleca ich przeprowadzenie, aby – w przypadku gdy producent zdecydował się na zastosowanie rozwiązań określonych w odpowiednich normach zharmonizowanych lub specyfikacjach technicznych – sprawdzić, czy zastosowano je prawidłowo;
- 4.4. przeprowadza odpowiednie badania i testy lub zleca ich przeprowadzenie, aby – w przypadku gdy producent nie zdecydował się na zastosowanie rozwiązań określonych w odpowiednich normach zharmonizowanych lub specyfikacjach technicznych – sprawdzić, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają odnośne zasadnicze wymogi aktu prawnego;
- 4.5. uzgadnia z producentem miejsce, w którym przeprowadzone zostaną badania i testy.
5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje czynności podjęte zgodnie z pkt 4 i ich rezultaty. Bez uszczerbku dla jej zobowiązań wobec organów notyfikujących jednostka notyfikowana udostępni treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.
6. Jeżeli typ spełnia mające zastosowanie do danego składnika interoperacyjności wymagania stosownego aktu prawnego, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań, warunki (o ile występują) jego ważności oraz dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu dołączone mogą być załączniki.

Certyfikat i jego załączniki zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych składników interoperacyjności w odniesieniu do badanego typu oraz kontrolę w trakcie eksploatacji.

Jeżeli typ nie spełnia odnośnych wymagań aktu prawnego, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.
7. Jednostka notyfikowana na bieżąco śledzi wszelkie zmiany w powszechnie uznanym stanie wiedzy technicznej wskazujące, że zatwierdzony typ może nie spełniać już odnośnych wymagań aktu prawnego oraz ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania. Jeżeli tak jest, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta.

Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o wszelkich modyfikacjach zatwierdzonego typu mogących wpływać na zgodność składnika interoperacyjności z zasadniczymi wymaganiami aktu prawnego lub warunkami ważności certyfikatu. Modyfikacje takie wymagają dodatkowego zatwierdzenia w postaci dodatku do oryginalnego certyfikatu badania typu UE.
8. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o certyfikatach badania typu UE i wszelkich dodatkach do nich, które wydała lub cofnęła, a także, okresowo lub na żądanie, udostępni odnośnym organom notyfikującym wykaz certyfikatów i wszelkich dodatków do nich, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom.

Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach badania typu UE lub wszelkich dodatkach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, oraz – na żądanie – o certyfikatach lub wszelkich dodatkach do nich, które wydała.

Komisja, państwa członkowskie i pozostałe jednostki notyfikowane mogą na żądanie otrzymać kopię certyfikatów badania typu UE lub dodatków do nich. Na żądanie Komisja i państwa członkowskie mogą otrzymać kopię dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE, załączników i dodatków do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, przez okres do wygaśnięcia ważności certyfikatu.
9. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE oraz załączników i dodatków do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji władz krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu do obrotu składnika interoperacyjności.

10. Upoważniony przedstawiciel producenta może złożyć wniosek, o którym mowa w pkt 3, oraz wypełniać obowiązki określone w pkt 7 i 9, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.

III. Moduł C – Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji

1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji to ta część procedury oceny zgodności, w ramach której producent wywiązuje się ze zobowiązań przedstawionych w pkt 2 i 3 oraz zapewnia i deklaruje, że dane składniki interoperacyjności są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania aktu prawnego.

2. Produkcja

Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych składników interoperacyjności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami aktu prawnego mającymi do nich zastosowanie.

3. Oznakowanie zgodności i deklaracja zgodności

- 3.1. Producent umieszcza wymagane oznakowanie zgodności określone w akcie prawnym na każdym egzemplarzu składnika interoperacyjności zgodnym z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania aktu prawnego.

- 3.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności dla modelu składnika interoperacyjności i przechowuje ją do dyspozycji władz krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu składnika interoperacyjności do obrotu. Deklaracja zgodności musi zawierać oznaczenie modelu składnika interoperacyjności, dla którego została sporządzona.

Kopia deklaracji zgodności zostaje udostępniona na żądanie właściwych organów.

4. Upoważniony przedstawiciel

Obowiązki producenta określone w pkt 3 mogą być, w jego imieniu i na jego odpowiedzialność, wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, pod warunkiem że zostały one wyszczególnione w pełnomocnictwie.

IV. Specyfikacje dotyczące badań

Ocena zgodności wdrożenia z wymogami, o których mowa w pkt 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia wykonawczego i w art. 5 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/520, może być wykonywana poprzez zastosowanie następujących specyfikacji badań:

- załącznik I pkt 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia wykonawczego dotyczący transakcji ładowania DSRC: odpowiednio, normy EN 15876-1:2016 ⁽²⁾, ETSI TS 102 708-1-1:2010 ⁽³⁾, ETSI TS 102 708-1-2:2010 ⁽⁴⁾, ETSI TS 102 708-2-1:2013 ⁽⁵⁾ oraz ETSI TS 102 708-2-2:2018 ⁽⁶⁾,
- załącznik I pkt 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia wykonawczego dotyczący transakcji kontroli zgodności w czasie rzeczywistym; norma EN ISO 13143-1:2016 ⁽⁷⁾,
- załącznik I pkt 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia wykonawczego dotyczący usprawnienia lokalizacji: norma EN ISO 13140-1:2016 ⁽⁸⁾.

⁽²⁾ Elektroniczny pobór opłat – ocena urządzeń pokładowych i przydrożnych w zakresie zgodności z normą EN 15509.

⁽³⁾ Inteligentne systemy transportowe (ITS), RTTT; Specyfikacje badań dotyczące urządzeń do przesyłania danych o wysokiej transmisji danych (HDR) pracujących w paśmie 5,8 GHz ISM. Część 1: Warstwa łącza danych; Podczęść 1: Specyfikacja pro forma deklaracji zgodności wykonania protokołu (PICS)

⁽⁴⁾ Inteligentne systemy transportowe (ITS), RTTT; Specyfikacje badań dotyczące urządzeń do przesyłania danych o wysokiej transmisji danych (HDR) pracujących w paśmie 5,8 GHz ISM. Część 1: Warstwa łącza danych; Podczęść 2: Struktura zestawu badań i cele badań (TSS & TP).

⁽⁵⁾ Inteligentne systemy transportowe (ITS), RTTT; Specyfikacje badań dotyczące urządzeń do przesyłania danych o wysokiej transmisji danych (HDR) pracujących w paśmie 5,8 GHz ISM. Część 2: Warstwa aplikacji; Podczęść 1: Specyfikacja pro forma deklaracji zgodności wykonania protokołu (PICS)

⁽⁶⁾ Inteligentne systemy transportowe (ITS), RTTT; Specyfikacje badań dotyczące urządzeń do przesyłania danych o wysokiej transmisji danych (HDR) pracujących w paśmie 5,8 GHz ISM. Część 2: Warstwa aplikacji; Podczęść 2: Struktura zestawu badań i cele badań (TSS & TP).

⁽⁷⁾ Elektroniczny pobór opłat – ocena urządzeń pokładowych i przydrożnych w zakresie zgodności z normą ISO 12813 – Część 1: Struktura zestawu badań i cele badań.

⁽⁸⁾ Elektroniczny pobór opłat – ocena urządzeń pokładowych i przydrożnych w zakresie zgodności z normą ISO 13141 – Część 1: Struktura zestawu badań i cele badań.

V. Przydatność do stosowania (interoperacyjność usługi)

Przydatność do stosowania składników interoperacyjności oceniana jest na podstawie działania lub stosowania, w ramach eksploatacji, składników zintegrowanych reprezentatywnie z systemem opłat EETS (z uwzględnieniem środowisk testowych) podmiotów pobierających opłaty, na których obszarze poboru opłat urządzenia pokładowe muszą przebywać przez określony okres eksploatacji. Ocena przydatności do stosowania może obejmować badania wstępnie określone w informacjach o obszarze EETS lub badania pilotażowe u rzeczywistych użytkowników. Podmiot pobierający opłaty lub jego upoważniony przedstawiciel, jak również dostawca EETS, producent lub jego upoważniony przedstawiciel oraz jednostka notyfikowana do której dostawca EETS złożył wniosek, muszą spełnić wymogi każdego etapu oceny przydatności do stosowania w oparciu o wymierne kryteria lub parametry określone w informacja o obszarze zgodnie z załącznikiem II.

W celu przeprowadzenia takiej oceny w drodze praktyki eksploatacyjnej na potrzeby wykazania eksploatacyjnej interoperacyjności składników, producent, dostawca EETS lub upoważniony przedstawiciel bezpośrednio współpracują z podmiotami pobierającymi opłaty lub składają wniosek do jednostki notyfikowanej, z zastrzeżeniem wymogów określonych w lit. a) i b). Odpowiedni podmiot pobierający opłaty może wymagać, aby badania lub projekty pilotażowe były wykonywane za pomocą infrastruktury zapewnionej przez podmiot pobierający opłaty, niezależnie od tego, czy dostawca EETS zdecyduje się współpracować bezpośrednio z podmiotem pobierającym opłaty lub zwróci się do jednostki notyfikowanej.

- a) W przypadku gdy dostawca EETS współpracuje bezpośrednio z podmiotami pobierającymi opłaty, na których obszarze poboru opłat są w użyciu urządzenia pokładowe:

Producent, dostawca EETS lub upoważniony przedstawiciel:

- 1) zapewnia na potrzeby badań lub wprowadza do eksploatacji co najmniej jeden egzemplarz reprezentatywny dla składnika interoperacyjności lub większej ich liczby, zgodnie z wymogami podmiotów pobierających opłaty;
- 2) monitoruje zachowanie składników interoperacyjności podczas eksploatacji, stosując procedurę uzgodnioną i sprawdzoną przez podmioty pobierające opłaty;
- 3) dostarcza podmiotom pobierającym opłaty dowody wskazujące, że składniki interoperacyjności spełniają wszystkie wymogi interoperacyjności tego podmiotu;
- 4) sporządza deklarację przydatności do stosowania, pod warunkiem uzyskania poświadczenia przydatności do stosowania wydanego przez podmiot pobierający opłaty. Deklaracja przydatności do stosowania obejmuje dokonaną przez podmiot pobierający opłaty ocenę przydatności do stosowania składników interoperacyjności EETS w środowisku EETS danego podmiotu pobierającego opłaty.

Podmiot pobierający opłaty:

- 1) jasno określa program zatwierdzania poprzez badania eksploatacyjne;
- 2) zatwierdza procedurę monitorowania zachowania w eksploatacji na swoich obszarach poboru opłat i przeprowadza określone weryfikacje;
- 3) ocenia eksploatacyjną interoperacyjność ze swoim systemem;
- 4) w przypadku prawidłowego działania składników interoperacyjności potwierdza ich przydatność do stosowania na swoich obszarach poboru opłat.

- b) W przypadku gdy dostawca EETS zwróci się do jednostki notyfikowanej producent, dostawca EETS lub upoważniony przedstawiciel:

- 1) zapewnia na potrzeby badań lub wprowadza do eksploatacji co najmniej jeden egzemplarz reprezentatywny dla składnika interoperacyjności lub większej ich liczby, zgodnie z wymogami i specyfikacjami podmiotów pobierających opłaty;
- 2) monitoruje zachowanie składników interoperacyjności podczas eksploatacji, stosując procedurę zatwierdzoną i sprawdzoną przez jednostkę notyfikowaną;
- 3) dostarcza jednostce notyfikowanej dowody, że składniki interoperacyjności spełniają wszystkie wymogi podmiotów pobierających opłaty dotyczące interoperacyjności, w tym te odnoszące się do wyników badań eksploatacyjnych;
- 4) sporządza deklarację WE dotyczącą przydatności do stosowania, pod warunkiem uzyskania certyfikatu wydanego przez jednostkę notyfikowaną. Deklaracja WE dotycząca przydatności do stosowania obejmuje ocenę/opinię jednostki notyfikowanej na temat przydatności do stosowania składników interoperacyjności EETS w obszarze i środowisku EETS wybranych podmiotów pobierających opłaty oraz odnoszącą się, zwłaszcza w odniesieniu do interfejsów, do specyfikacji technicznych, w szczególności o charakterze funkcjonalnym, które mają być sprawdzone.

Jednostka notyfikowana:

- 1) bierze pod uwagę deklarację WE dotyczącą zgodności ze specyfikacjami, a także wymogi określone w informacjach o obszarze EETS wydanych przez podmioty pobierające opłaty;
- 2) organizuje współpracę z odpowiednimi podmiotami pobierającymi opłaty;
- 3) weryfikuje dokumentację techniczną i program atestacji na drodze badań eksploatacyjnych;
- 4) zatwierdza procedurę monitorowania zachowania w eksploatacji i sprawuje określony nadzór;
- 5) ocenia eksploatacyjną interoperacyjność z systemami i procesami operacyjnymi podmiotów pobierających opłaty;
- 6) w przypadku prawidłowego działania składników interoperacyjności wydaje certyfikat przydatności do stosowania;
- 7) sporządza sprawozdanie wyjaśniające w przypadku nieprawidłowego działania składników interoperacyjności. W sprawozdaniu uwzględnia się również problemy, które mogą pojawić się w wyniku niezgodności systemów i procesów operacyjnych podmiotów pobierających opłaty z odpowiednimi normami i specyfikacjami technicznymi. W stosownych przypadkach w sprawozdaniu przedstawia się zalecenia mające na celu rozwiązanie problemów.

VI. Treść i forma deklaracji zgodności ze specyfikacjami i deklaracji przydatności do stosowania

1. Treść deklaracji zgodności WE

Deklaracja zgodności WE zawiera stwierdzenie, że wykazano spełnienie wymogów określonych w art. 15 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy (UE) 2019/520.

Wzorcowy układ deklaracji zgodności WE przedstawiono w pkt 2 niniejszej sekcji. Zawiera ona elementy określone w odpowiednich modułach określonych w niniejszym załączniku oraz jest stale aktualizowana. Powinna ona zostać przetłumaczona na język (lub języki) wymagany przez państwo członkowskie, w którym składnik interoperacyjności wprowadza się do obrotu lub udostępnia.

Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności WE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność składnika interoperacyjności.

2. Wzór deklaracji zgodności WE

- 1) Nr (niepowtarzalny identyfikator składnika interoperacyjności):
- 2) Nazwa i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela:
- 3) Niniejsza deklaracja zgodności zostaje wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta (lub instalatora):
- 4) Przedmiot deklaracji (identyfikacja składnika interoperacyjności umożliwiająca jego identyfikowalność; W stosownych przypadkach może zawierać zdjęcie):
- 5) Opisany powyżej przedmiot niniejszej deklaracji jest zgodny z odpowiednimi wymogami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego:
- 6) Odniesienia do właściwych zastosowanych norm zharmonizowanych lub do specyfikacji, w stosunku do których deklarowana jest zgodność:
- 7) W stosownych przypadkach jednostka notyfikowana (nazwa, numer) przeprowadziła (opis interwencji) i wydała certyfikat:
- 8) Dodatkowe informacje:

Podpisano przez i w imieniu:

(miejsce i data wydania):

(imię i nazwisko, stanowisko) (podpis):

Deklaracje WE przydatności do stosowania i dokumenty towarzyszące muszą być opatrzone datą i podpisane.

Deklaracje muszą być sporządzone w tym samym języku co instrukcje i muszą zawierać:

- a) odesłania do odpowiednich przepisów;
- b) nazwę oraz adres producenta, dostawcy EETS lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii (należy podać nazwę handlową oraz pełny adres upoważnionego przedstawiciela oraz nazwę handlową producenta);
- c) opis składnika (składników) interoperacyjności (marka, typ, wersja itd.);

- d) opis procedury zastosowanej w celu określenia zgodności ze specyfikacjami lub przydatności do stosowania;
 - e) wszystkie stosowne wymogi spełnione przez składniki interoperacyjności, w szczególności warunki ich eksploatacji;
 - f) w stosownych przypadkach, nazwy i adresy podmiotów pobierających opłaty/jednostek notyfikowanych uczestniczących w procedurze oceny zgodności ze specyfikacjami lub przydatności do stosowania;
 - g) w stosownych przypadkach, odniesienia do specyfikacji technicznych;
 - h) wskazanie sygnatariusza posiadającego pełnomocnictwo do zaciągania zobowiązań w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii.
-